

Emilia knyter an till rötterna

Skånska jazzsångerskan Emilia Mårtensson har inte bara hittat hem och karriär i England. Nu knyter hon an till sina slovenska rötter och tillägnar skivan Ana sina morföräldrar.

TEXT: Christin Persson

Hon heter Ana Emilia, jag är döpt efter henne. Mormor kommer från Slovenien, vilket mamma också gör. Hon föddes där men de flyttade till Sverige när mamma var sju åtta år, av politiska skäl. Jag ville dedikera den till dem för de betyder väldigt mycket och jag tycker att deras resa är intressant. Vi pratar mycket om det när vi ses och jag kände att det var väldigt lätt att skriva om, säger Emilia Mårtensson.

Lira ringer upp via Skype några dagar efter hennes releasefest på klassiska Pizza Express Jazz Club i Soho, London. Hon ler stort, leker med det lockiga håret vid datorskärmen i sitt hem och säger att hon är lite hög av kärlek.

– Det var slutsålt, massor av fina vänner och fina människor som kom dit. Du vet, man känner att man har mycket stöd.

SKIVAN SLÄPPS I ENGLAND den 7 april och nu jobbar hon på en Sverigeturné nästa vår. Senast var under en Pulsslagsturné och på Umeå Jazzfestival hösten 2013.

– Jag vill verkligen börja spela mer hemma i Sverige och Skandinavien överhuvudtaget. Så jag kände att det öppnade upp möjligheter, men det är svårt. Jag är väl kanske mer en svensk sångerska i England. Man får ta en sak i taget.

Några dagar efter intervjun mailar Emilia. Nu är det klart att hon ska spela på "Jazz under stjärnorna" i skånska Brantevik den 9 juli, en av flera konserter som Nils Landgren anordnar varje år.

MEN ÅTER TILL ANA, som är den andra skivan Emilia Mårtensson gör tillsammans med pianisten Barry Green, efter *And so it goes* som kom 2012. Då hade de redan känt varandra länge. Hon tog kontakt med honom när hon fortfarande studerade vid Trinity Music College i början av 2000-talet och sökte en etablerad musikalisk partner.

– Det blir oftast så att man spelar med de som går på skolan men så tänkte jag att man kanske ska spela med någon som man inte känner. Så jag ringde Barry och vi hade ett fantastiskt gig tillsammans, var uppe till fyra på morgonen och bara pratade. Jag trivs väldigt bra med att sjunga med honom. Han har verkligen hittat hur man ackompanjerar en sångerska, det är inte alla som har det som sin nisch.

Deras samspel har absolut utvecklats under arbetet med Ana, säger Emilia.

– Jag måste verkligen ge honom den mesta krediten för han har en förmåga att följa mig. Han gissar vad jag ska göra och så följer han mig. Det är jätteroligt för det blir väldigt lekfullt och öppet.

Skivan är hennes sätt att visa uppskattning, inte →

Emilia Mårtenssons klara
röst väver ihop jazz, alterna-
tiv pop och svensk folkton.
Med bas i England an knyter
hon nu till sina slovenska
rötter med nya skivan Ana.

BILD: JOANNA NATALIJA GOURLEY

Flera projekt på gång

Utöver sin solokarriär är Emilia Mårtensson sångerska i den brittiska jazzkvartetten Kairos 4tet. Och hon har en rad nya projekt på gång.

– Jag ska åka till Slovenien nu. Sedan jag börjat utforska mina rötter där så åker jag dit jätteofta. Nu ska jag göra ett projekt tillsammans med en av Sloveniens mest framgångsrika dragospelare. Han är skithäftig och helt fantastisk. Janez Dovc heter han. Så vi ska göra en skiva tillsammans och nu i april ska jag åka dit och jobba på det.

– Sen har jag ett annat projekt tillsammans med killen som producerar den här skivan (Ana): Rory Simmons. Han är trumpetare för Jamie Cullum bland annat. Vi har ett projekt som heter Embla, som är jazz och folk men mer elektroniskt.

BILD: GORAZD RIHTARICH GAUER

Emilia Mårtenssons nya skiva Ana släpps i England den 7 april.

→ bara till morföräldrarna i låtarna Ana och Moffi's song, utan även till hennes vänner i England. Hon lyfter fram låtar skrivna av Emine Pirhasan (Tomorrow can wait), Jamie Doe (Harvest moon) och Barnaby Keen (Learnt from love).

Hon spelade in förra sommaren med Barry Green, basisten Sam Lasserson, brasilianske Adriano Adewale på perkussion, Fable String Quartet och producenten Rory Simmons.

BLAND VÄNNERNA FINNS på ett sätt även inspirationskällan Paul Simon. Emilia Mårtensson har gjort Everything put together falls apart till sin egen, med stort utrymme för ett vindlande piano-solo i fritt flöde med kompmusikerna.

Hennes eteriska och klara röst väver ihop genrer som hon aktivt har velat blanda; jazz, alternativpop och en god portion svensk folktong.

– Jag har hållit på med musik länge och älskar Lucia och midsommarafton och att sjunga de svenska folkvisorna. Jag faller ofta för musik och melodier som har den mer melankoliska enkelheten.

Joe Hendersons Black narcissus är en låt som hon verkligen känner har den svenska enkla folkmelodin i sig och som hon nu har skrivit en egen text till.

Hennes egenskrivna Vackra Människa och den traditionella visan När som jag var på mitt adertonde år hämtar kraft direkt ur det svenska arvet. Texten i den senare tolkar Emilia som ett självmordsbrev till flickans föräldrar.

– De här gamla folkvisorna går lite djupare och man får absolut kraft från det. Även om det är väldigt mörkt så är det väldigt romantiskt. Också att man känner en samhörighet med en kvinna från den tiden, det är också jättehäftigt tycker jag.

Under vårt samtal slår det Emilia Mårtensson att hon fått ett rikt musikaliskt arv även från sina slovenska morföräldrar.

– Det är ingen annan i min familj som har varit musikalisk på det sättet förutom jag och min syster. Det är väldigt ofta som de brister ut i slovenska folkvisor tvåstämmigt, utan att de vet om att det är tvåstämmigt. Jag tror verkligen att min musikalitet har kommit därifrån. ¶